

فعالته مدیریت شود تا مزایا را ارائه دهد.

• نظارت بر ریسک اطمینان از اینکه اقدامات توافق شده به طور موثر انجام می‌شود نظارت بر تأثیر قرار گرفتن در معرض خطر و اطلاع‌رسانی به مخاطبان با جزئیات و فرکانس مناسب را می‌دهد.

• بررسی خطر؛ به روز رسانی روند ریسک برای ارزیابی وضعیت خطرات موجود تعیین اثر بخشی پاسخ‌های توافق شده شناسایی خطرات جدید و بررسی روند کلی ریسک.

۸- اهمیت و ضرورت آموزش و به روز رسانی کارشناسان و مدیران مرتبط با "مدیریت ریسک" در شرکت‌های بیمه را تبیین نماید.

بنظر اینجانب قبل از ورود به بحث آموزش کارکنان در حوزه مدیریت ریسک را ابتدای بایستت‌ووجه‌استراک‌مدیریت‌منابع‌انسانی‌و مدیریت ریسک را بصورت دقیق بررسی نماییم چرا که آموزش صرفاً یک بخش از حوزه منابع انسانی را تشکیل می‌دهد. بنابراین در این فرآیند با توجه به یکپارچگی حوزه منابع انسانی و ابعاد مختلف آن می‌توان تصویری بهتر از رابطه منابع انسانی

و مدیریت ریسک به وجود آورد. همانند ریسک، نقش منابع انسانی در کسب و کارها، فراگیر و نافذ است. مدیریت منابع انسانی زمانی موثر خواهد بود که با فرآیند تصمیم‌گیری‌ها در تمامی مراحل کسب و کار درآمیزد. این عامل باعث خواهد شد-که شناسایی و تشخیص محصولات تولیدشده، مسائل مالی و فرایندهای تصمیم‌گیری، دارای تأثیری انسانی باشند، مثلا

نیز دنیا‌روی و نظرات بر آنها چگونه است؟ همگی به افراد بستگی دارد. جداسازی نیم مدیریتی و مسائل مربوط به کارکنان از بحث تولید، مسائل مالی و مدیریتی بازاربایی، باعث نامیدی افرادشده‌و در فعالیت‌های اقتصادی کسب و کار، و ریسک‌هایی غیر ضروری ایجاد خواهد کرد. برای درک بهتر

مناسبات مشترک ک مدیریت منابع انسانی و مدیریت ریسک، ابتدا می‌بایستی مفهوم مدیریت منابع انسانی را آموزش، ابتدا کسب‌وکار را آموزش، سپس به اهداف توسعه، ایجاد انگیزه و حفاظت از کارکنان است که باعث دستیابی به اهداف سازمانی خواهد شد. توجه به مهارت مدیران سازمان به عنوان راهبر منابع انسانی سازمان نیز مطرح است که مطابق با آن موضوع آموزش نیز به عنوان بخشی از یکپارچگی موثر میان مدیریت ریسک و مدیریت منابع انسانی،

مستلزم ضرورداری مدیران از مهارت‌هایی خاص است که مهم‌ترین آنها عبارتند از: رهبری، ارتباطات، آموزش، انگیزه،مدیریت بحران و ارزیابی. هر مدیر منابع انسانی دارای مسئولیت رهبری است. بنابراین می‌توان گفت که توجه به مقوله آموزش، در واقع فرآیند کمک به افراد در زمینه یادگیری است.

۹- مدیریت ریسک از نگاه مدیرعامل یک شرکت بیمه به چه معنی است؟ خطر در صورتی که به خوبی مدیریت نشود ممکن است منجر به فروپاشی بیشتر سازمان شده و ویژه آنهایی که تجارت‌هایی آنها در معرض خطرات روزمره قرار دارد. این شامل شناسایی و تجزیه و تحلیل خطرات، ایجاد و اجرای فنیک‌های مدیریت ریسک و نظارت بر پیشرفت آنها جهت جلوگیری و یا کاهش تأثیر ریسک بر عملکرد مالی شرکت می‌باشد. با توجه به جهانی شدن و رقابت شدید، خطرات در حال افزایش است و مدیریت ریسک به عنوان بخش جدایی‌ناپذیر برای موفقیت تقریباً در هر سازمان، به خصوص در بخش بیمه به دلیل اینکه مشاغل بر خطر به عنوان خطرات مرتبط با هر مشتری در کسب و کار و ریسک خود شرکت‌های بیمه می‌باشد. شرکت‌ها

ریسک‌های مشتریان و خطرات خود را مدیریت می‌کنند این نیاز به یکپارچه سازی مدیریت ریسک به سیستم‌ها، فرآیندها و فرهنگ‌های شرکت‌ها دارد. فرآیند مدیریت ریسک متشکل از یک سری مراحل است که ایجاد زمینه، شناسایی، تجزیه و تحلیل، ارزیابی، درمان،نظارت و ارتباط خطرات، که به بهبود مستمر تصمیم‌گیری اجازه می‌دهد با اجرای سازمان مدیریت ریسک می‌تواند شنفت‌های غیر منتظره و کران قیمت را کاهش دهدو در تخصیص منابع می‌تواند موثر باشد، این ارتباطات را بهبود می‌بخشد و مدیریت ارشد را خلاصه مختصری از تهدیدات می‌کند که می‌تواند با سازمان روبرو شود و در نهایت به آنها در تصمیم‌گیری بهتر کمک می‌کند.

با توجه به عدم زیرساخت دانشی لازم در سطح صنعت بیمه کشور، بنظر

می‌رسد صنعت بیمه کشور در یک دهه اخیر فاصله زیادی با صنعت بیمه دنیا پیدا کرده است و شاید پذیرش این واقعیت سخت باشد اما نباید از نظر دور داشت که حوزه مدیریت ریسک در دنیا ی امروز حسب پیچیدگی‌های حوزه کسب و کار و بروز ریسک‌های نوظهور نیاز مند علم خاص مربوط در راستای کنترل و مدیریت این ریسک‌ها می‌باشد که در شرایط خاص تا حدودی زیادی مازیرساخت آن را نداریم. ۶- نقش جایگاه مدیریت ریسک در شرکت‌های بیمه و پیوند و رابطه آن با صنایع پیشران اقتصاد ایران مانند نفت، پتروشیمی، گاز و ... را تبیین نماید. بکارگیری مدیریت ریسک خصوصاً در یک شرکت بیمه‌ای به عنوان مهم‌ترین مؤلفه‌های حفظ بقا، این شرکت تعریف می‌گردد و در این ارتباط امروزه صنعت بیمه از عوامل و متغیرهای اساسی توسعه اقتصادی هر کشور تلقی می‌گردد و عملاً به عنوان شاخص توسعه کشورها تلقی می‌گردد. با توجه به اینکه صنعت پتروشیمی نیز یکی از حوزه‌های صنعت می‌باشد و بخودی خود حسب شرایط این صنعت پیچیدگی‌هایی در این صنعت وجود دارد و ریسک‌هایی حسب شرایط خاص اقتصادی نسبت به این صنعت در کشور عزیزمان ایران از جمله حوزه ریسک سیاسی و ریسک درآمدی وجود دارد، می‌تواند در حوزه انتخاب مشتری و ریسک‌های مرتبط ساآن از منتهای علمی در حوزه جهان جهت ارزیابی ریسک آنها استفاده نماید. ۷- استانداردها و چالش‌های مدیریت ریسک در صنعت بیمه-ایران را تبیین نماید. این اقدامات ابتدائاً با تدوین سند جامع شرکت‌های بیمه به‌طور کلی می‌بایست اقدامات پیشگیرانه‌ای انجام‌شود که تغییرات عمیق در درک ریسک ضروری است تا فرهنگ ریسک را در بخش‌های کسب و کار ایجاد کند و باعث تصویب مدیریت ریسک شود. این اقدامات را می‌تواند در ارزیابی ریسک انجام دهد. این اقدامات ابتدائاً با تدوین سند جامع شرکت‌های بیمه به‌طور کلی می‌بایست اقدامات پیشگیرانه‌ای انجام‌شود

بدین ترتیب شرکت‌های بیمه می‌توانند اطلاعات ارزشمند و فایده‌ها را سازمان صورت می‌پذیرد و پس از آن در حوزه اداره ریسک موسسه اقداماتی به شرح زیر می‌بایست صورت پذیرد (۱) شناسایی ریسک‌هایی که شرکت در معرض آن قرار دارد (۲) ارزیابی ریسک‌های شناخته شده (۳) انتخاب و استفاده ازمناسب‌ترین شیوه و یاقنون اداره ریسک (۴) ارزیابی و بررسی نتایج اقدامات. ۵- نحوه مواجهه شرکت‌های بیمه با ریسک‌های نوظهور را تبیین نماید. آیا محصولات بیمه‌ای عرضه شده در کشور پاسخگوی چنین ریسک‌هایی می‌باشند یا این که باید محصولات جدید متناسب با ریسک‌های این چنینی ابداع گردد. بررسی تأثیر استراتژی مدیریت ریسک بر عملکرد توسعه محصول جدید و ریسک‌های نوظهور در سطح حوزه کسب و کار به عنوان یاقفای جدید در عرصه مدیریت ریسک تلقی می‌گردد. بدین ترتیب استراتژی‌های مدیریت ریسک که بر عوامل تکنولوژیکی، سازمانی و بازاربایی تمرکز می‌کنند به صورت جداگانه و تعاملی عملکرد توسعه محصول جدید بین مدیریت ریسک و عملکرد سازمانی مورد بررسی قرار گیرد نشان می‌دهد که این رابطه بستگی به پنج عامل اصلی شرکت دارد: ۱- عدم اطمینان ۲- محیط زیست ۳- رقابت در سطح صنعت ۴- پیچیدگی شرکت ۵- اندازه شرکت و نظرات بر هیئت‌مدیره

در نهایت می‌توان گفت که برای اجرای ERM شرکت‌ها باید به متغیرهای غیر کمی که در اطراف شرکت وجود دارد توجه ویژه‌ای داشته باشند. توسعه اقتصاد جهانی و تنوع محصولات تولیدی جدید فرصت‌های زیادی را در زمینه‌های مختلف در اختیار صنعت بیمه فراهم کرده است که صنعت بیمه نیز می‌بایست دنبال پوشش این ریسک‌ها که هر کدام در حوزه‌های مختلف صنعت و پیچیدگی‌های متعدده به وجود می‌آیند خود را آماده و در جهت موارد زیر تجهیز نماید: (الف) تهیه و تدوین سند جامع مدیریت ریسک سازمان

(ب) تشکیل ادار مدیریت ریسک با تیم حرفه‌ای در حوزه ارزیابی مستمر محیط کسب و کار و سازمان جهت شناسایی ریسک‌ها (ج) شناسایی و طبقه‌بندی ریسک‌ها در صنعت مذکور (د) تدوین مدلی جهت ارزیابی ریسک این حوزه

(ه) مدیریت و کنترل ریسک مربوطه

در کشور و پیچیدگی‌های عمده موجود در حوزه کسب و کار و همچنین تغییرات عمده صورت گرفته در حوزه صنایع و خدمات در سایر بخش‌های اقتصادی، متأسفانه ما شاهد یک چالش اساسی هستیم که صنعت بیمه کشور متناسب با این چرخش اساسی صورت‌گرفته در حوزه کسب و کار و تغییرات

صورت‌گرفته متناسب با ریسک‌های ایجاد شده در سطح بین‌المللی به ضوابط و چارچوب‌های جدید مدیریت ریسک در عرصه سازمان و صنعت، ابزارهای مرتبط با ارزیابی ریسک خود را به روز آوری نکرده است. امروزه در حوزه ریسک‌های اعتباری، سرمایه‌گذاری ریسک‌های تجاری، سیاسی، اجتماعی، مالی و ... سازمان‌های تخصصی همچون S&P و... در سطح جهان به کمک شرکت‌های بیمه‌ای به عنوان حوزه خریدار ریسک آمده‌اند. این در حالی است متأسفانه در کشور، علی‌رغم این همه پیچیدگی در حوزه کسب و کار

صنعت بیمه کشور همچنان بدون خلق محصولات جدید، تولید بیمه‌نامه‌های جدید و ... دل به تحصیل بخشی از پورتفولی شرکت بیمه‌ای رقیب از طریق نرخ‌شکنی و یا هر گونه اقدام غیر کارشناسی در حوزه ریسک می‌نماید و این به عنوان مهم‌ترین دغدغه صنعت بیمه کشور به عنوان متولی احصاء ارزیابی و مدیریت ریسک تلقی می‌گردد. بنابراین مهم‌ترین عامل در اجرا و بکارگیری مدیریت ریسک در صنعت بیمه کشور: الف) توسعه آموزش و آموزش مستمر ریسک در بین همکاران صنعت بیمه از طریق آموزش ریسک‌های نوین در سطح صنعت و حوزه بازار. ب) تشکیل نهادهای تخصصی حرفه‌ای در سطح کشور جهت ارزیابی ریسک‌های حوزه کسب و کار همانند سایر کشورهای دنیا (ج) تشکیل بانک‌های اطلاعاتی موثر و قوی جهت پربازش مناسب داده‌ها جهت تصمیم‌گیری مناسب می‌باشند. این اقدامات ابتدائاً با تدوین سند جامع مدیریت ریسک سازمان آغاز می‌گردد که این سند با استفاده از متخصصین امر در تحلیل وضعیت صنعت بیمه و همچنین تشکیل تیم ارزیابی ریسک سازمان صورت می‌پذیرد و پس از آن در حوزه اداره ریسک موسسه اقداماتی به شرح زیر می‌بایست صورت پذیرد (۱) شناسایی ریسک‌هایی که شرکت

در معرض آن قرار دارد (۲) ارزیابی ریسک‌های شناخته شده (۳) انتخاب و استفاده ازمناسب‌ترین شیوه و یاقنون اداره ریسک (۴) ارزیابی و بررسی نتایج اقدامات. ۵- نحوه مواجهه شرکت‌های بیمه با ریسک‌های نوظهور را تبیین نماید. آیا محصولات بیمه‌ای عرضه شده در کشور پاسخگوی چنین ریسک‌هایی می‌باشند یا این که باید محصولات جدید متناسب با ریسک‌های این چنینی ابداع گردد. بررسی تأثیر استراتژی مدیریت ریسک بر عملکرد توسعه محصول جدید و ریسک‌های نوظهور در سطح حوزه کسب و کار به عنوان یاقفای جدید در عرصه مدیریت ریسک تلقی می‌گردد. بدین ترتیب استراتژی‌های مدیریت ریسک که بر عوامل تکنولوژیکی، سازمانی و بازاربایی تمرکز می‌کنند به صورت جداگانه و تعاملی عملکرد توسعه محصول جدید بین مدیریت ریسک و عملکرد سازمانی مورد بررسی قرار گیرد نشان می‌دهد که این رابطه بستگی به پنج عامل اصلی شرکت دارد: ۱- عدم اطمینان ۲- محیط زیست ۳- رقابت در سطح صنعت ۴- پیچیدگی شرکت ۵- اندازه شرکت و نظرات بر هیئت‌مدیره

در نهایت می‌توان گفت که برای اجرای ERM شرکت‌ها باید به متغیرهای غیر کمی که در اطراف شرکت وجود دارد توجه ویژه‌ای داشته باشند. توسعه اقتصاد جهانی و تنوع محصولات تولیدی جدید فرصت‌های زیادی را در زمینه‌های مختلف در اختیار صنعت بیمه فراهم کرده است که صنعت بیمه نیز می‌بایست دنبال پوشش این ریسک‌ها که هر کدام در حوزه‌های مختلف صنعت و پیچیدگی‌های متعدده به وجود می‌آیند خود را آماده و در جهت موارد زیر تجهیز نماید: (الف) تهیه و تدوین سند جامع مدیریت ریسک سازمان (ب) تشکیل ادار مدیریت ریسک با تیم حرفه‌ای در حوزه ارزیابی مستمر محیط کسب و کار و سازمان جهت شناسایی ریسک‌ها (ج) شناسایی و طبقه‌بندی ریسک‌ها در صنعت مذکور (د) تدوین مدلی جهت ارزیابی ریسک این حوزه

(ه) مدیریت و کنترل ریسک مربوطه

سازمان می‌تواند استفاده نماید.

۲- جایگاه "مدیریت ریسک بنگاه (ERM)" و رابطه آن با اتخاذ تصمیمات

بهینه در مواجهه با ریسک در شرکت‌های بیمه را تشریح نماید.

جهت پاسخ به پرسش مذکور مقدماتی می‌بایست به این مسئله مهم بپردازیم که در یک دهه خبر در بازار بیمه کشور نقش آفرینی در توسعه اقتصادی و تثبیت آن به عنوان موضوعی اصلی و مهم مطرح بوده است و اکنون می‌توان گفت که صنعت بیمه کشور با وجود تغییرات عمده صورت گرفته در فرآیندهای کسب و کار با توجه به شرایط خاصی این صنعت خصوصاً در کشور ما در ابتدای این راه قرار دارد. این موضوع نشان دهنده رشد پایین عملکرد برخی شرکت‌ها در هر سال نسبت به سال قبل می‌باشد بطوریکه این شرایط منکس کننده صرفاً افزایش کمی تعداد قراردادهای بیمه‌ای و با افزایش حجم حق بیمه

وصولی در دوره می‌باشد و به تعبیر دیگر پرتفوی صنعت بیمه به عنوان یک حوزه بازار عملاً بزرگ نمی‌شود و بلکه در بین شرکت‌ها این پورتفوی صنعت بیمه فقط هر ساله تقسیم می‌شود. در این شرایط باید ذکر کرد که این بخش اقتصادی یا چالش‌هایی برای دستیابی به خدمات با کیفیت بالاتر و افزایش امنیت مواجه است. بنابراین در جهت افزایش و تنوع محصولات صنعت بیمه متناسب با تغییرات در حوزه کسب و کارها بسیاری از شرکت‌ها اغلب دنبال دستیابی به حداکثر عملکرد ممکن در کسب و کار بود و همچنین اجرای این برنامه‌ها با بکارگیری استانداردهای بین‌المللی در این زمینه همراه خواهد بود. بنابراین متناسب با تغییرات در حوزه کسب و کارها بسیاری از شرکت‌ها اغلب دنبال روش‌های مدیریت ریسک در برنامه‌های خود در جهت بهبود عملکرد و افزایش سودآوری در سازمان‌ها به کار گرفته می‌شود. در صنعت بیمه کشور نیز همانند سایر صنایع و حوزه‌های کسب و کار حسب نتایج تحقیقات و تجارب موجود در اثبات وجود رابطه معنی دار بین مدیریت ریسک بنگاه و عملکرد سازمان، بکارگیری و تبیین این مدیریت در چارچوب تصمیم‌گیری بهینه در جهت تحصیل بیشترین بازدهی امری ضروری است و سازمان را به موقعیت کامل می‌رساند. بنابراین با تبیین مدیریت ریسک جامع در سطح سازمان می‌توان اقدام به بکارگیری مدل مناسب علمی در پیاده‌سازی این مدیریت در سازمان در راستای تحصیل بازدهی مناسب و ایجاد اطمینان به بیمه‌گذاران به عنوان مشتریان سازمان نمود. این موضوع می‌بایست همراه است با ماهیت صنعت بیمه که به تعبیری یک نوع خریدریدگ است بیمه‌گذاران می‌باشد صورت پذیرد. ۳- با توجه به آن که مدیریت ریسک، جزء شایستگی محوری (Core Competency) شرکت‌های بیمه می‌باشد، این قبیل شرکت‌ها می‌بایست چه اقداماتی به منظور دستیابی به شرایط مطلوب در این حوزه انجام دهند. مطمئن هستیم مدیریت ریسک جزء شایستگی محوری است؟ جهت ارائه پاسخ به این پرسش می‌خواهم در وهله اول تعریفی از شایستگی محوری مابانی آن ارائه کنم. همانگونه‌که مستحضر می‌باشید ابزار «شایستگی محوری» برای اولین بار توسط Gary Hamel و C.K.Prahalad در سطح سازمان‌ها معرفی شده است. به نظر آنها شایستگی محوری عاملی ویژه برای هر حوزه کسب و کار است. شایستگی محوری به تعبیری مجموعه‌ای از مهارت‌های ویژه است که یک شرکت با سازمان را قادر می‌سازد محصولات یا خدماتی منحصر به فرد به مشتریان خود ارائه نماید. این ابزار سازمان با استفاده از هماهنگی تولید، تنوع مهارت‌ها و یکپارچگی تکنولوژی‌های متعدد امکان یادگیری سازمانی ایجاد می‌کند. امروزه اکثر بیمه‌گران دنبال دستیابی به یک آرامش قانونی و قراردادی هستند که بر اساس آن قادر باشند هم به سهامداران و هم نهادهای قانونی نسبت به گزارش‌گری خود اطمینان بخشی نمایند و این امر صرفاً زمانی قابل تحصیل خواهد بود که سازمان امر شایستگی محوری را در بکارگیری و مدیریت بهینه ریسک اجرایی نماید.

توضیح اینکه امروزه در راستای ارزیابی بکارگیری ریسک در عرصه سازمان مدل‌های متعددی در قالب یک لیست‌های کنترلی وجود دارد که مدیریت بصورت مستمر در عرصه سازمان آنها را کنترل و عملکردها را مورد پایش قرار می‌دهد. ۴- شیوه‌های مدیریت ریسک مطلوب با توجه به شرایط کنونی صنعت بیمه کشور، کدامند و برای استقرار آنها چه الزاماتی باید

به مناسبت روز صنعت بیمه و برگزاری بیست و چهارمین همایش بیمه

و توسعه گفتگویی با آقای دکتر علی حباری مدیرعامل صندوق تأمین

خسارت‌های بدنی صورت گرفته که بخشی از آن به شرح ذیل منتشر می‌گردد.

۱- نقش و جایگاه "مدیریت ریسک" و "علوم اکچوئرال" را در نحوه عملکرد و مدیریت شرکت‌های بیمه تشریح نماید. در مقدمه بحث باید بدانیم که

مدیریت ریسک سازمانی (ERM) به عنوان یک چارچوب برای مدیریت ریسک جامع و یکپارچه با تأکید بر مدیریت حاکم بر سیستم مدیریت ریسک پذیر شده است. بنابراین ERM باید از لحاظ تئوری، کاهش نوسانات جریان نقدی، خطر-بنگاه و خطر اطلاعات را کاهش دهدو در نهایت قادر باشد

خطرات پیش روی شرکت را کاهش دهد. بدین ترتیب می‌توان گفت که مدیریت ریسک سازمانی ERM به عنوان چارچوبی برای مدیریت ریسک جامع و یکپارچه تعریف می‌شود و بخشی جدایی‌ناپذیر از ERM کنترل

داخلی و مدیریت سیستم مدیریت ریسک (کمیته حمایت از سازمان‌های کمیسیون COSO (Treadway می‌باشد. این مفهوم بدنبال پاسخ به شکست‌های شرکت‌ها و بحران مالی (Kirkpatrick) بوده و از سال ۲۰۰۹ به

بعد به پیشرفت ERM کمک شایانی نموده است. توضیح بیشتر در خصوص ریسک سازمانی همچنین شامل مدیریت ریسک سنتی، مانند شناسایی طریق اندازه‌گیری و مدیریت سیستم‌یک، خطمشی‌های شرکت و اطمینان

از اطلاعات و انگیزه‌های مناسب برای مدیران کسب و کار می‌باشد. مدیریت ریسک سازمانی همچنین شامل مدیریت ریسک سنتی، مانند شناسایی خطرات و عوامل هدر دادن منابع و مضاف بر این شامل مدیریت ریسک

سازمان، ساختار و نظارت می‌باشد. می‌توان گفت که اکچوئری به عنوان یکی از ابزارهای مدیریت ریسک در شرکت‌های بیمه‌ای تلقی می‌گردد.

لذا توجه به مدیریت ریسک در سطح فعالیت در سطح کل شرکت امری ضروری است تا بتوان با ابزار جدید مدیریت ریسک را در سطح سازمان پیاده نمود، بنابراین بکارگیری علوم پیش‌بینی باعث افزایش میزان اطلاعات قابل اعتماد سازمان جهت تصمیم‌گیری صحیح خواهد شد. و خطرات بنگاه

را کاهش خواهد داد. مطابق با علم اکچوئری، این علم یک سری علم محاسباتی است که در بانک‌ها و موسسات بیمه‌ای و اعتباری کاربرد دارد، بدین ترتیب علم اکچوئری مرجع اساسی جهت فعالیت‌های مالی محسوب

می‌شود و به تعبیری این علم به معنای اصل مدیریت ریسک به کار می‌رود. بطوریکه علم اکچوئری با محاسبه ریسک اجرایی پروژه، موفقیت انجام پروژه را تضمین می‌نماید. معنای لغوی اکچوئری در بیمه به معنای محاسبات فنی بیمه‌ها است. بدین ترتیب می‌توان گفت که یکی از ابزارهای ERM

در سازمان‌ها از جمله صنعت بیمه بکارگیری علم اکچوئری به عنوان ابزار مهمی در جهت کاهش حوزه‌های ریسک و ارائه اطلاعات لازم به مدیریت جهت کاهش ریسک و یا تعیین فرآیندها اجرایی جهت دستیابی به اهداف سازمان می‌باشد. بنابراین می‌توان گفت که مدیریت سازمان در راستای تعریف مدیریت ریسک جامع در سطح سازمان از ابزارهای لازم از جمله اکچوئری، متدهای جدید، توانگری مالی الودگر- ابزارهای مربوط به

شناسایی حوزه‌های ریسک همچون Datamining جهت مدیریت بهینه

فردایت، سپاسگزار تصمیم امروز توست

روز بیمه گرامی باد

دارای رتبه

توانگری ما سر در صنعت بیمه کشور

خط ویژه: ۲۳۰۴۷
www.novininsurance.com
novin_insure

بیمه نوین
NOVIN INSURANCE

فردایت، سپاسگزار تصمیم امروز توست

روز بیمه گرامی باد

بیمه آسیا
www.bimehasia.com
asiabimeh